

καὶ ἥλιον ἐνέπλησε τὸ φῶς καὶ τὴν σελήνην,
ὁ παμποικίλοις ἄνθεσι τὴν γῆν κατακοσμήσας fol. 157^r.
100 καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ τοῖς φυτοῖς, πηγὰς τε καὶ θαλάσσας,
καὶ ποταμούς· ἐξαγαγὼν ἐκ βάθους τῆς ἀβύσσου,
ὁ πάντα λόγῳ συνιστῶν μὴ δεσόμενος ὕλης,
οὐτ' ἐργαλεῖα, οὐ τρυφάς, οὐ χρημάτων δαπάνην,
ὅς πανταχοῦ παρὼν ἐστὶ καὶ συμπληρῶν τὰ πάντα,
105 αὐτὸς ἐδημιούργησε τὴν ἐμὴν κτίσιν, ξένε ».

ἽΟ ξένος. « Καλῶς ἀνταπεκρίθης μοι· λοιπὸν ἔστω σοι χάρις.
ναοὺς ὁρῶ ἐξαίρετους καὶ κάλλη παλατιῶν,
μέσσην δὲ γῆς θανυμία· λαξεύματα ποικίλα,
ἄνωθεν δὲ καὶ κίονας, τάφους κονιαμένους.
110 καὶ πῶς ὑπάρχεις ἔρημος πληθὺς λαοῦ μὴ φέρων;
καὶ γὰρ ἂν ἦτον ἄοικος ἡ γῆ τῆς Χαζαρίας,
ἐσὲ καὶ μόνῃν ἔπρεπε, πάντερπνε, οἰκουμένην ».

ἽΗ πόλις. Κλαύσας δ' ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς καὶ στεναγμοῦ καὶ θρήνου,
τοιαῦτά μοι ἀνέπεμψεν ἐκ λυπηρᾶς καρδίας·
115 « Ὁρῶ σε ξένον καὶ σοφὸν καὶ συνετόν, ἀγγλίνου,
ἐνδεδυμένον ῥάκια, ξενιτεῖαν ἀσκοῦντα.
χιτῶνα, βλέπω, ἐνδεδυσαὶ πενθήρη, τεθλιμμένον.
ἂν δὲ εἰπῶ σοι τῶν ἐμῶν πυκνῶν ἀναλωμάτων,
πολέμους καὶ τὰ φόβητρα, μᾶλλον τὰς παρατάξεις,
120 ὅλοις ἐπὶ τοῖς ἔτεσιν ἔθνη τέ με κυκλοῦντα,
πλήθη τε ἀνὰ τὰς ἡμέρας Ἀγαρηνῶν φοσσάτα,
καὶ τὰς στραγὰς καὶ τοὺς παλμούς τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔξω,
τὰ κοῦρσα καὶ τὰ ἔνεδρα, χρεμετισμούς τῶν ἵππων,
ἔσω τὸ πληθὺς τοῦ λαοῦ τῶν στεναγμῶν, τῶν θρήνων,
125 ἔννατον ἔτος φέροντες, τρογὰς μὴ πορισθέντες, fol. 157^v
τῶν δὲ βρεφῶν καὶ γυναικῶν καὶ τοῦ λαοῦ τὸν θρήνον,
ἐν πικρῶς καυοπέμειναν ἐκ τοῦ λιμοῦ τῆς βίας,
ὡς ὄνους καὶ κυνάρια καὶ τῇ γαλῇ βρωθέντας,
καὶ πῶς λειποψυχήσαντες ἐπρόδωκάν με, ξένε,
130 ἐμὲ πολλῶν τῶν στεναγμῶν καὶ κωκυτῶν ἐμπλήσω,
ἐσὲ δὲ πάλιν ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσι χορτάσω,
καὶ πρὶν πτωθῆς καὶ χαλεπῶς ἱλιγγίσσης, ξένε,
βάδιζε νοῦν ὡς ἔχοντα, δοξάν κυρίῳ πέμπων.
καὶ γὰρ ἐγὼ πεπλήρωμαι πάσης τῆς θρηνηθῆσας.
135 ὅμως εἰς νοῦν ἐπανελθὼν τὸν ποιητὴν δοξάζω,

104 δ V. 107 Cfr. v. 51. 109 Cfr. Matth. 25, 27 τάφοις κεκονιαμένοις. 125 ἔννατος V. 126 cfr. v. 113. 128 τῇ γαλῇ V: fort. dativ. pro accusativo τὴν γαλῆν. 130 κοκκητῶν V.